

haud dubitavit publice profiteri, elegante libello nuper
vulgato de Vero & personato Iurisconsulto. Et
possem ego jam applausores hinc multos summi inter e-
ruditos ordinis laudare, si opus fuerit: interim unus
esto pro multis Ioannes Limnaeus, honoris hinc causa no-
minatus, quoniam Iuris Germaniae publicae scriptorum
citra controversiam hodie tenet principatum. Legis
Corneliae de sicariis reum vel illum vel me vel
quem alium isthoc nomine agere, malitiosa scurrilitas
est, indigna homine in doctorum classe nomen suum
proficiente, praesertim si & larva velit scelus tegere.

Anti Taboricis vero subjunxi mox elegantissimos Sena-
rios nunquam ex merito satis laudandi Georgij Calixti quon-
dam nostri, ad Amplissimum & Consultissimum Virum Ioan-
nem Lünningium, amicum & in Illustri Aulico Senatu Colle-
gam meum, quondam scriptos. Idq; quandoquidem planè
exprimunt & illi meam de componenda Legum nostrarum
ratione sententiam. Et uero summi illius in omni doctrinâ
Viri consensu non dubito equidem gloriari.

Irnerium Nibufii aut Bononiense potius de Irnerio re-
sponsum jam tum praecedenti editioni libri de Origine Iuris
subjunxi, quo rectius pateret quam contra illam institui dispu-
tatio. Eadem de causa nunc illud reddo: praesertim cum
Nibufiana editio nusquam pene compareat, sed cum aliis Ni-
busianis quisquiliis piper thus aut scombro amiciat, uerita-
tis tamen intersit, posteros quoq; haud ignorare, quam nihil
praesidij habuerit vulgi fabula etiam in ipsa Bononia.

Addidi

